

[Erik Holst.]

indgrib nedsat til 1,2 pct. for senere at blive nul. Det er vel under forudsætning af, at der ikke viser sig mulighed for massivt at udnytte genbrugelige energiresourcer.

Ved spredning af forsyningskilderne foreslår planen uran og naturgas inddraget. Herved skulle olieforbruget kunne reduceres fra det nuværende 87 pct. af den samlede energi i Danmark til i 1985 at være 61 pct. og 10 år senere at være 48 pct. Men det betyder altså stadig væk, at vi i 1995 skal regne med, at halvdelen af vort energiforbrug vil være baseret på olieimport. Så længe det udestående spørgsmål med den nuværende bevillingshaver for olie og gas i Nordsøområdet ikke er afklaret, vil det være vanskeligt at konkretisere planerne om en dansk naturgasforsyning.

Socialdemokratiet er enig med handelsministeren i, at Dansk Olie & Naturgas A/S må øge sin aktiekapital væsentligt, således at der herfra bliver mulighed for at gå ind i prospektering, produktion og eventuelt distribution. Mulighederne bør foreligge, og de energipolitiske forhold må så afgøre, om mulighederne skal realiseres.

I handelsministerens oplæg søges olieforbruget i et vist omfang erstattet med kul, således at elværkerne f. eks. fra 1985 til 1995 vil kunne bringe kuldelen op på ca. 50 pct. Særlige investeringer skulle ikke være nødvendige hertil. Men prisen på kul vil formodentlig som hidtil følge i kølvandet på oliepriserne, således at de økonomiske fordele ved kulbrug vil være begrænsede.

Socialdemokratiet har med stor interesse og sympati mærket sig det afsnit i redegørelsen, der sigter mod at nedbringe den energimængde, vi bruger til boligopvarmning. En investering på ca. 10 mia kr. i perioden 1977-1985 skulle være indtjent igen i form af sparede brændselsudgifter allerede i 1985. Dette mål kan kun nås ved en bedre isolering, ved en forbedring af opvarmnings- og ventilationsanlæg og ved bedre driftsforhold. Dette vil samtidig, såfremt det bliver iværksat, have en betydning for beskæftigelsen i Danmark.

Inden for et kortere åremål er der kun mulighed for små reduktioner af forbruget i det, vi kalder transportsektoren, og i fremstillingsvirksomheder: industri, landbrug, gartneri, fiskeri m. v. Men der er for mig

ingen tvivl om, at vi på længere sigt bliver nødt til at sætte ind med besparelser og omlægning også på disse områder; jeg tænker her først og fremmest på investering i den kollektive trafik.

Handelsministeren ser ikke optimistisk på mulighederne for at lade de såkaldte vedvarende energikilder indgå med større vægt i Danmarks samlede forsyning. Sol, vind, halm m. m. skal i 1995 kun kunne dække ca. 4 pct. af den samlede forsyning, og heraf er ca. 3 pct. af elproduktionen forudset dækket med vindmøller eller vindkraft. En stærkt øget indsats i energiforskningen skulle give mulighed for at opnå et bedre resultat end disse 4 pct.

Der forudsættes i 5 års programmet, at energiforskningsmidlerne øges med 150 mill. kr. Dette hilser vi fra socialdemokratiet med stor glæde. Da der samtidig mange steder i udlandet er en meget intensiv forskning på netop disse områder, skulle der være mulighed for en betydelig udvikling af disse energikilder inden for de næste 10-20 år, og på meget lang sigt er der for mig ingen tvivl om at det udelukkende bliver disse såkaldte vedvarende energikilder, som skal klare vor tilvækst i energiforbruget og efterhånden erstatte de nu kendte energiformer.

Socialdemokratiet har med glæde bemærket, at handelsministeren vil overveje at gøre det statslige engagement i olieforsyningen stærkere ved at søge gennemført en olieforsyningslovgivning. Vi vil gerne støtte, at der bliver en samfundsrepræsentation i de nuværende olieselskaber på linje med den, der gælder for pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Planen forudsætter indførelse af et kernekraftværk med idriftsættelse 1985 og derefter yderligere 4 idriftsat indtil 1995. Vi har set, hvorledes så at sige alle industrialiserede lande overalt i verden udnytter kernekraft. Selv et olieproducerende land som Iran bygger kernekraftværker, og der er ingen forskel i synspunkterne herom mellem øst og vest. En dansk omlægning til kernekraft vil i 1995 give en betydelig reduktion i olieforbruget, men kræver til gengæld også ganske betydelige investeringer i opbygningsfasen.

Handelsministerens redegørelse om kraftøkonomiske analyser er vel nok den mest kontroversielle del af redegørelsen og måske